

Homilia de jejunio et de passione Christi

... τὴν παρακοὴν ... ἀπιόντα. οὐδὲ δι' ἑαυτὸν ἐβαπτίσθη, ἀλλὰ διὰ τὸν ῥυπωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ. Ἐνήστευσε οὖν ὁ κύριος καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ χριστὸς μετὰ τὸ βάπτισμα. ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο ἐν παρεκβάσει ζητήσωμεν. διὰ τί μὲν ἡμεῖς πρὸ τοῦ βαπτίσματος νηστεύομεν; ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς μετὰ τὸ βάπτισμα ἐνήστευσε. διὰ τί; ὅτι ἡμεῖς μὲν ὀγκώμενοι ταῖς ἁμαρτίαις καὶ πεφορτισμένοι τὴν ψυχικὴν γαστέρα ἀναγκαίως πρὸ τοῦ βαπτίσματος τὴν νηστείαν ὡς θεοδώρητον ἀντίδοτον δεχόμεθα, ἵνα «καθαρίσαντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος» εἰς ὄρεξιν ἔλθωμεν ἐπουρανοῦ ἄρτου. ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς ὡς ἁμαρτίας ἐλεύθερος μετὰ τὸ βάπτισμα νηστεύει τύπον δωρούμενος οὐχ ἁμαρτίας ὀδυρώμενος. εἰ γὰρ ἄρα καὶ ἁμαρτία ἐκλήθη ὁ δεσπότης ἡμῶν Χριστὸς, ἀλλ' ὅμως οὐκ αὐτὸς ῥερώπεται, ἀλλὰ τὰς ἁμαρτίας τὰς ἡμετέρας ἀνεδέξατο, ὁ δὲ ἀνάδοχος πᾶν ὅτιοῦν οὐχ ὡς ἀθύντης, ἀλλ' ὡς μεσίτης εὐθύνεται. Ὅθεν ὡς τοῦ Ἀδάμ τὸ χρέως ἀναδεξάμενος καὶ τοῦτο ἀποτίσας καὶ τὸ χειρόγραφον ἡμῶν τῶν ἁμαρτημάτων ἐν τῷ σταυρῷ, τῷ σπόγγῳ τῆς φιλανθρωπίας, ἀπήλειψε καὶ οὐκ ἐχάραξε. διὰ τί δὲ ἀπήλειψε καὶ οὐκ ἐχάραξε; διὰ τί, ἄκουε· εἰ ἐχάραξε καὶ οὐκ ἀπήλειψεν, ἤμελλεν φέρειν κἂν μικρὸν λείψανον τοῦ προτέρου χρέους. ὅθεν τοῦτο θεωρήσας καὶ ὁ μακάριος 47 Παῦλος ἐβόα λέγων· «τὸ χειρόγραφον ἡμῶν τῶν ἁμαρτημάτων ἦρεν ἐκ μέσου Χριστὸς τῷ σταυρῷ αὐτὸ προσηλώσας.» διὰ τί δὲ "τῷ σταυρῷ αὐτὸ προσήλωσεν," ἵνα πᾶς πορευόμενος μάθῃ τὴν τούτου ἀκυρωσίαν. Ἐνήστευσε τοίνυν ὁ δεσπότης ἡμῶν Χριστὸς μετὰ τὸ βάπτισμα. ἔπαθε δὲ τοῦτο τὸ ἐκούσιον πάθος, –οὐκ εὐθὺς μετὰ τὸ βάπτισμα ἀλλὰ μετὰ τριέτη χρόνον– τὸ πρὸ ἕξ ἡμερῶν ὡς σημαινόμενον, τὸ παντὸς πάθους ἀναιρετικόν, τὸ τῆς ἐκκλησίας νυμφοστολικόν. ἔπαθεν οὖν τοῦτο τὸ πάθος μετὰ τὸ πολλὰ καὶ θαυμαστὰ σημεῖα ἐργάσασθαι· μετὰ τὸ νεκροῦς ἀναστῆσαι, μετὰ τὸ παραλύτους σφίγξαι, μετὰ τὸ τυφλοῦς ὀμματῶσαι καὶ λεπροῦς καθαρίσαι. ἀλλ' ὅμως οἱ ἀπόστολοι πνεύματος ἁγίου πλησθέντες ταύτας τὰς δύο πανηγύρεις, τὴν νηστείαν καὶ τὸ πάθος, συνάψαντες μίαν ἑορτὴν πάνδημον τῷ γένει τῶν Χριστιανῶν παρέδωκαν. Ἀγαλλιαθῶμεν οὖν καὶ εὐφρανθῶμεν, ὅτι «πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν.» διὰ τί; ἵνα Ἰουδαίους δριμύξῃ καὶ τὰ ἔθνη διασώσῃ. «πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν.» διὰ τί; ἵνα πληρώσῃ τὸ μυστήριον καὶ ἀνοίξῃ τὸ ἰλαστήριον· ἵνα τῷ Λαζάρῳ συνδειπνήσῃ καὶ τὴν ταφήν προθυμιάσῃ· ἵνα ὡς δοῦλος πειρασθῇ καὶ ὡς υἱὸς ἐλευθερώσῃ. «πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν.» διὰ τί; ἵνα ὑπὲρ τῶν καταδίκων φραγελλώθῃ καὶ ὡς φιλάνθρωπος τούτους μαστίγων ἀπαλλάξῃ. «πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν.» διὰ τί; ἵνα τὴν πλευρὰν λόγῃ νυχθείς, τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ ἰάσῃται. ἵνα Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης τὸν ἐνυλικὸν μύρον τριακοσίων δηναρίων διατιμήσῃται, τὸν δὲ δεσπότην Χριστὸν τριάκοντα ἀργυρίων συμφωνήσῃ. «πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν.» διὰ τί; ἵνα τὸν σταυρὸν ριζώσῃ καὶ τὴν σφραγίδα ἀνήσῃ. ἵνα τὸν ἄδην ἐμφράξῃ καὶ τὸν παράδεισον ἀνοίξῃ. «πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν.» διὰ τί; ἀκάνθινον στέφανον φορέσαι καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐκριζώσαι. ἵνα τοῖς πιστοῖς συντάξῃται καὶ πρὸς τὸν πατέρα ὀδεύσῃ. «πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ 48 πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς,» ὁ λήθη παραπεμφθῆναι μὴ δυνάμενος, ὁ πόλεως ἀρχιπολίτης, ὁ ἅπαξ τεθνηκώς καὶ δεύτερον τῷ βίῳ παραπεμφθείς, ὁ φυσικῶ θανάτῳ κλαπεῖς καὶ δεσποτικῇ χάριτι ἐγερθείς, ὑπὸ τοῦ τυράννου ταρτάρου ἀρπαγείς καὶ ὑπὸ τοῦ

βασιλέως Χριστοῦ ἀποσπασθεῖς, ὁ νόσῳ καταρρυπωθεῖς καὶ λόγῳ ἀνανεωθεῖς. ἴστε γὰρ πάντες σαφῶς οἱ τοῦ Λαζάρου φίλοι, μᾶλλον δὲ οἱ τοῦ κυρίου μαθηταί, ὅτι περ τοῦ Λαζάρου θανόντος καὶ τάφῳ παραδοθέντος μετὰ τέσσαρας ἡμέρας «ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν,» ἵνα τὸν Λάζαρον διυπνίσῃ. παρ' αὐτῷ γὰρ ...